

Острогляд Катерина Олексіївна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
Інституту кримінально-виконавчої служби

Науковий керівник: завідувач кафедри
вогневої і спеціальної фізичної підготовки
Інституту кримінально-виконавчої служби,
кандидат технічних наук, старший науковий
співробітник *Сушков О. О.*

ТРЕНУВАННЯ СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦІВ З ВИЖИВАННЯ В ПРИРОДНИХ УМОВАХ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ

Основою підготовки кваліфікованих кадрів які входять до складу груп швидкого реагування установ виконання покарання є навички функціонування в дикій місцевості. Волею випадку, через свою недосвідченість, а іноді і свідомо, кожен з працівників кримінально-виконавчої служби може потрапити в складну ситуацію і залишитися один на один з природою, особливо це стосується ситуацій переслідування або пошуку засуджених.

Тому для підвищення ефективності працівників установ необхідно проводити навчання з тренувань в дикій місцевості, що в свою чергою підвищують загальну компетенцію особового складу, та захищає на випадок екстрених ситуацій.

Головна проблема полягає в тому, що багато працівників не підготовлені до роботи за межами установи і залишившись без готових продуктів, медикаментів, необхідного одягу і засобів не можуть повноцінно виконувати роботи. Тому з'являється необхідність приживання навичок функціонування в дикій місцевості для співробітників внутрішньої служби. Найкращим видом тренування для навчання функціонування в дикій природі є експедиція, вона являє собою організоване багатоденне подорож в малодосліджених район, яке здійснюється із спеціальними дослідницькими цілями. Саме такий вид навчання є найефективнішим для підготовки працівників установ.

Інколи під час проведення навчаль з виживання в дикій місцевості, працівники можуть зіштовхнутися віч на віч з особливими, так званими екстремальними обставинами. Головним правилом в поведінні в таких ситуаціях є відсутність паніки, та наявність холодного, чіткого мислення, а для іншого був створений порядок дій в різних екстремальних ситуаціях залежить від конкретної обстановки. Тим не менше, потрібно, дотримуватися певного плану:

1. Необхідно надати першу допомогу нужденним.

2. Спробувати усунути загрозовий фактор або покинути небезпечне місце.

3. Заходи з порятунку запасу продуктів, води, спорядження.

4. Необхідно з орієнтуватися на місцевості з установкою місця знаходження по карті

5. Необхідно прийняти рішення: чекати допомоги на місці або самостійно виходити до людей.

6. Прийнявши рішення, приступити до етапу боротьби за виживання – розробити план дій.

Самою доступною і масовою формою експедицій є походи.

Похід – це подорож з активним способом пересування у віддалених від місця проживання районах, що здійснюється з освітньою, оздоровчою, спортивною, дослідницькою метою.

Залежно від цілей походи можуть бути пізнавальною, оздоровчою, спортивною спрямованістю.

Потрібно постаратися вжитися в реальну обстановку, відчути себе пристосованим до навколишньої природи. Це допоможе зберегти почуття впевненості і знаходити правильні рішення виникаючих проблем.

Пізнавальні походи спрямовані на вивчення свого краю (району, області): рельєфу, клімату, господарства, що в свою чергу допомагає працівникам вивчити місцевість навколо установи і орієнтуватися на місці.

Таким чином, школою функціонування в екстремальних умовах автономного існування може бути спортивні експедиції, які чудово підходять для підвищення компетенції працівників установи, та закріплення необхідних навичок для груп швидкого реагування.

Список використаних джерел

1. Бабаев, А.Г. Пустыня как она есть / А.Г. Бабаев. – М. : Молодая гвардия, 1983. – 204 с.

2. Волович, В.Г. Человек в экстремальных условиях природной среды / В.Г.Волович. – М. : Мысль, 1983. – 41 с.

3. Ильин, А.А. Книга, которая спасет вам жизнь / А.А. Ильин. – М. : Эксмо, 2009. – 480 с.

4. Мирошенков, Л.Д. Человек в мире геологических стихий / Л.Д. Мирошенков. – Л. : Недра, 1989. – 198 с.

5. Муранов, А.П. Волшебный и грозный мир природы / А.П. Муранов. – М. : Просвещение, 1994. – 141 с.

6. Deaton, I.E. The Psychology of Survival // Approach. – 1981. – V. 27, № 5. – P. 3–8.

7. Tyhurst, I.S. Individual Reactions to Community Disaster // Amer. J. Psych. – 1951. – V. 107, № 10, April. – P. 764–769.

8. Tucler, Y.I. Psychological aspects of sea survival // Approach. – 1966. – V. 11, № 9. – P. 26–30.